Kon. Bat. Gen.
XLV
120
121

XLV 120. Dutch. Wetbeek ... L'Union Royale.

XLV 121. Offering .... "Hirawan Bagno"

Ba
X
QpCARD 10

Bat. Gen.
XLV
121

OPVOERING

VAN HET DRAMATISCH VERHAAL

„HIRAWAN BAGNO"

DOOR DE

„RINGGIT TIJANG"

IN DEN DALEM VAN KANGDJENG GOESTI

PANGERAN HADIPATI HARJO PRABOE PRANGWADONO IV.

„Hirawan Bagno" bet: Hirawan verijdeld."

TYP. VOGEL VAN DER HEIJDE & Co SOLO.

BAT. GENOOTSCHAP VAN K.E.N.W.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Bp 253 550c

Het verhaal, dat door de Ringgit Tijang wordt opgevoerd, handelt over de verijdelde ontvoering van déwi Lésmonowati uit den kadaton van Hastino, door Bambang Hirawan.

Bambang Hirawan is gesproten uit de concubinage van Raden Hardjoeno, een telg uit het huis van Pandowo, met déwi Hoeloepi, dochter van Bagawan (hermiet) Kanwo van Josoroto. Tot jongeling opgegroeid, herkende men in hem wel wie zijn vader was, doch zijne afkomst werd hem steeds verzwegen.

In zijn doen en laten was hij het evenbeeld van zijnen vader; het jagen naar het avontuurlijke; het leiden van een ascetisch leven, ten einde door zelfkastijding en geestesdooding, zich den gunst der Goden te verwerven, doch vóóral in het aanbidden van »Komodjojo," de indische God der liefde, verloochende hij zijn' vader niet.

Hij was van zijne geboorte af altijd bij zijn' grootvader, en deze, hem bestemmende éénmaal als Vorst in het voorouderlijk Rijk Rantjangkantjono, op te treden, onderwees hem in al de wetenschappen, die hij voor zijne waardigheid later noodig had, en moedigde hem vóóral aan in zijne zucht tot zelfkwelling en dooding des geestes, waardoor hij dan ook, reeds als jongeling, van de Goden de bovennatuurlijke macht verwierf.

De tijd brak intusschen aan dat Hirawan eene huwelijkskeuze moest doen, en zijn grootvader, sterk vermoedende dat hij thans, afwijkende van zijn gewoon doen, reeds een meisje op het oog had, drong bij zijn kleinzoon aan, hem zulks te bekennen, dan zoude hij de noodige demarches doen, om hem zijn doel te helpen bereiken. Hirawan gaf daarop slechts ontwijkende antwoorden,

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Eens weder voor zijn grootvader verschijnende, was hij uiterst netjes gekleed, en de aangename geur, die hij van zich verspreidde, vervulde geheel en al het vertrek.

Dit ontging den grootvader niet, en hij sprak Hirawan aldus aan: »Ach, mijn zoon! waarom ontweekt gij steeds de vragen van uwen grootvader, die toch daarmede slechts uw geluk bedoelde? Waarom weêr zoo netjes gekleed, en u zóó geparfumeerd, dat de geur, die gij van u verspreidt, mij reeds van verre uwe komst deed gewaar worden? Uw geborduurde buikband getuigt immers, dat een lieve hand daaraan heeft gewerkt! Zeg Hirawan, wie is het meisje dat gij bemint?"

Hirawan stond, wel is waar reeds in eene geheime verstandhouding, met déwi Lesmonowati, dochter van Soejoedono, Vorst van Hastino, doch éénmaal aan het avontuurlijke de voorkeur gevende, boven het inslaan van den gewonen weg, bleef hij daarop liever het antwoord schuldig. en de gewone etiquette in acht nemende, verwijderde hij zich schielijk.

Déwi Lesmonowati was wereldberoemd om hare schoonheid, en Bambang Hirawan een adonis zoodat beiden in schoonheid hunne weêrgâ nog moeten vinden, en pasten zij zeer zeker bij elkâar.

Hirawan tot hare ontvoering besluitende, beraamde het plan daartoe, met zijn' neef Hanantoséno, zoon van Wrêkodoro, oudere broeder van zijn' vader Raden Hardjoeno, en gesproten uit de concubinage van dezen met Déwi Nogogini, dochter van Hanantobogo, heerscher van de onderwereld.

Hanantoséno evenzeer begaafd met eene bovennatuurlijke macht, keurde het plan van Hirawan goed, en beloofde hem in alles zijn' steun.

Beiden begaven zich op weg naar Hastino, alwaar zij vernamen dat Déwi Lesmonowati, zich juist in den lusttuin Hadilengngeng bevond en slechts door hare voedster en en-

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

kele hofdienaressen bewaakt werd.

Hirawan verschafte zich toegang tot den tuin, terwijl hij Hanantoséno verzocht er de wacht te houden en verder de noodige voorzorgen te nemen.

Het was 's avonds. De maan bescheen met haar vollen glans het aardrijk, als of zij het voornemen van Hirawan wilde begunstigen, en Sephyr ruischte zacht door de bladeren, als om Hirawan moed in te blazen, terwijl op de zachte wolken God Komodjojo (de ind. Amor) zetelde, gereed om met zijne immertreffende pijlen, het hart van Lesmonowatie te doorboren.

Hirawan twijfelde niet meer, of zij, die langs de paadjes zacht voortschreed, was Lesmonowati. De purperglans die zich om haar heen verspreidde, de golvende lokken die zacht langs hare schouders wiegelden, haar trippelende gang, als die van een schuchtere hinde, die telkens stilstaat en omkijkt, om te zien of de jagers haar nog vervolgen, dit alles verhoogde nog meer hare schoonheid, gaf Hirawan des te meer de overtuiging dat hij zich niet vergiste, en . . . . . zij was alleen! . . . . . .

Hij deed een stap vooruit, wankelde en bleef toen staan, als wilde hij zich nog vergewissen. Neen hij vergiste zich niet; hij naderde haar, terwijl Lesmonowati zich vermeidde met het plukken van bloemen.

Het gunstig oogenblik diende alsnu Hirawan, aan zijne plannen, Lesmonowati te schaken, ten uitvoer te brengen. Hij bekende haar wie hij was, en zij . . . . als ware zij uit een droom ontwaakt, gevoelde geen kracht meer, en . . . . Komonjojo behaalde de zege!

Haar voedster ontdekte dit, en verwijderde zich om Soejoedono met het voorgevallene in wetenschap te stellen. Zij verklaarde dat de onverlaten Hongkowidjoijo en Gatoetkotjo waren, beiden telgen uit het huis van Pandowo.

Soejoedono ontstak hierover in toorn, en zond zijn patih met een brief naar Joedistiro, den Pandowo-vorst

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

in Hamarto, om dezen van het gebeurde mededeeling te doen.

De patih kwam van Hamarto terug met het bericht, dat Joedistiro spoedig den vorst van Hastino, zijn antwoord zou doen toekomen:

Soejoedono vroeg zijn raadsman, den hofpriester Doerno hoe hij hierover dacht, die daarop te kennen gaf, dat hij de meening was toegedaan, dat de Pandowo-vorst Hongkowidjojo in diens snoode handeling ondersteunde.

Joedistiro ontbood, op de cntvangst van dien brief, zijne broeders Wrekodoro en Hardjoedo, raadpleegde met beiden wat te doen. Beiden stelden voor om Gatoetkatjo en Hongkowidjojo te belasten met de opvatting van de onverlaten, waarop zij naar Hastino vertrokken.

In Hastino lieten zij zich naar den lusttuin Hadilengngeng brengen, alwaar zij slaags geraakten met de snoodaards, die zij ook zouden overwonnen en gevangen hebben genomen, indien zij niet, door de kracht van hunne bovennatuurlijke macht, in de onderwereld verdwenen waren.

Gatoetkotjo en Hongkowidjojo keerden naar Hamarto terug, en deden verslag van hun wedervaren aan Joedistiro, doch omdat zij niet geslaagd waren in het opvatten van de snoodaards, stelden Wrekodoro en Hardjoeno voor, om Gatoetkotjo en Hongkowidjojo in hunne plaats gevankelijk naar Hastino op te zenden. Joedistiro die geneigd was steeds de vrede te bewaren, keurde het voorstel goed. Intusschen verscheen op het tooneel Kresno, Vorst van Dworowati, van moederszijde oom van Hongkowidjojo, zich mengende in het gesprek vernam hij wat er gaande was.

Kresno verzette zich tegen het voorstel, en nam op zich om Gatoetkotjo en Hongkowidjojo persoonlijk naar Hastino op te brengen.

Hij vertrok daarop met Gatoetkotjo en Hongkowidjojo naar Hastino, en terwijl zij in de tegenwoordigheid van Soejoedono,

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Vorst van Hastino zich bevonden, kwam de voedster van dèwi Lesmonowati den Vorst berichten, dat de beide onverlaten weder in den tuin waren.

Kresno vatte hierop het woord, zeggende dat thans toch gebleken moet zijn, dat de onverlaten niet van Pandowo—, ook niet Gatoetkotjo en Hongkowidjojo kunnen zijn.

Soejoedono erkende zijn fout, en verzocht Kresno evenwel behulpzaam te zijn in het opvatten van de onverlaten. Er ontstond tengevolge van deze zaak reeks van gevechten, tusschen de krijgers van de verschillendo Vorsten, die hierin partij kozen.

Terwijl het bovenstaande een excerpt is van het verhaal volgt hieronder een overzicht daarvan, in bedrijven.

1e ACTE.

Soejoedjono verschijnt in zijne gehoorzaal, vergezeld van zijn' hofpriester Danjang Doerno en enkele Koerowos.

Zijn patih Sangkoenie doet hem verslag van zijne zending naar Hamarto.

2e. ACTE.

Vervolg van het voorgaande.

3e. ACTE.

Bambang Hirawan bespreekt met Hanontoséno en eenige dienaren van het rijk Rantjang-ketjono, de maatregelen, tot volvoering van zijn plan, om Dèwi Lesmonowati te ontvoeren.

4e ACTE.

Vervolg van het voorgaande.

5e ACTE.

De lijfknechten van Pandowo Kijahi Semar en zijne beide zonen op weg naar Hamarto.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

6e ACTE.

Joedistiro verschijnt in zijne gehoorzaal, vergezeld van zijne jongere broeders Wrêkodoro en Hardjoeno benevens eenige dienaren, bij welke gelegenheid Gatoetkotjo en Hongkowidjojo verslag doet van zijne zending tot opvatting van Bambang Hirawan. Zijn gevecht met en verdwijning van dezen in de onderwereld.

Vervolgens de komst van Kresno, vorst van Dorowati, en diens vertrek naar Hastino met Gatoetkotjo en Hongkowidjojo.

7e t/m 13e ACTE-

Reeks van gevechten.

14e ACTE,

Ontmoeting van Lesmonowati en Bambang Hirawan in den lusttuin Hadilengngeng.

15e ACTE.

Komst van Kresno bij Soejoedono, vervolgens de ontdekking wie de indringer is in den lusttuin van Hadilengngeng.

16e ACTE.

Bambang Hirawan en Déwi Lesmonowati bespreken het plan tot hare ontvoering.

17e t/m de laatste ACTE.

Slechts met eenige afwisseling niets dan eene reeks van gevechten, die meer dienen om het verhaal te rekken, dan dat ze eigenlijk daarop betrekking hebben.

BAT. GENOOTSCH. VAN K. EN W.

PERPUSTAKAAN NASIONAL REPUBLIK INDONESIA

n zijne
eenige
gkowi-
g van
an de-

owati,
Hong-

an in

ntdek-
ngeng.

en het

ks van
n, dan